

платненце. *ib.* 281. Съ промени, съ нареди, Да си узе празно фурка—
безъ каделя, Вретено-то непредено. *ib.* 385. Шарени вретена. *ib.* 454.
(Баба) ми напреда две вретена, си 'и клала на полица. *ib.* 661. Дѣдо
Трено безъ чирено, баба Трена безъ вретено (Шопско). Ч. 155. А
врътено е отъ тояшки липовы изтъргано на страгъ, кому горный
край е остьръ, посредъ тунтясто, а долный край е зарѣзанъ и пакъ
остьръ. Пк. 83. ***) И пакъ все то е причина, та майки-тъ да не
могътъ още да различить наукъ-тъ отъ хуркъ-тъ и вретено. Л. Д. 1869
р. 158. О лънивой женицинь употребительна ироническая поговорка:
Работна Стана: въ три години—дѣвъ вретена, а въ години—дѣвѣтца.
Ч. 217. См. подъ сл. букъ.

Вретенъ употребително въ сѣв. заклѣтѣхъ. Да испрснетъ
братко, монте црни очи, Вретенъ место, братко, на далеко, Вретенъ
место, лѣха поле! В. 200. Варай лѣдо, лѣдо младо! Испрснали ти
црни очи, Лѣха мѣсто на далеко, Вретенъ место на широко. *ib.* 276.

Вретенъ м. ср. зн. употребительный для характеристики, вы-
мывающегося ярового зѣмба (овса, ячменя), въ аналогію къ м. искласъ
(колоситься), примѣняемому къ озимому (ко рѣси): Земници-ти искла-
сили, Летници-те вретенили. М. 42.

Вретище с. с. куль (син. врекя, чуваль): Кожурцы-ты турять
ся въ вретища (чували), които ся втыкнѣтъ да постоятъ до 4 часове
въ пещь. Л. Д. 1874 р. 199. Дури се жито ефтино, Килница вреще
сто пари, Ведрица вино золота. М. 223. Сѣмя въ вретище или вре-
вель (чуваль) Пк. 53 (ср. са. орачь). Тѣканъ на разны опасы, вретища
и друг. *ib.* 142. Събирать недаденны-тъ еще дарове въ едно врѣ-
тище. Ч. 25.

Вретицка с. ж. мешечекъ: Зехъ двѣ врѣтоврьскы, дебелы
отъ муселинъ и направихъ двѣ вретицкы, които опредихъ за прѣ-
сѣваніе брашното отъ трицитѣ. РС. 73.

Вруквамъ са м. дл. (Ср. лит. surenkti собрать, и. сѣ. рѣка
какъ орудіе собиранія, сѣрб. рѣчакъ собранная трапеца) соединяюсъ:
Какъ какъ борбата са свършва, сички са врукватъ земѣтъ юнакъ-
тъ, който е надвилъ, на рѣцѣ, дигать го на горѣ, за да го види
сичко зборище. Зк. 173.

Вруштъ прич. перешедшее въ македонскій говоръ изъ языка сѣрб-
скаго (ср. врялъ) горячій: Излегла змѣа голема,—Нези ѿ таянъ даваха,
До три фърни вряћа леба, До три бечви рѣино вино. В. 347.

Врушъ м. ср. дать трещину: Едношка съ вруши бочва-та му
и вино-то истече. М. 527.